

Se olli niiud kül arvata, et weiske Jusšuv mitte nönda, kui endine üllekohtune iissand ütles, pagganate lastest Alwrikast polnud, muid üks riistitud laps, felle wannemad Brantsuse-maalst ollid; agga sed temma wannemad ölete nimme kaude olnud ja kuidas ta Alwrika-male pruni rahiva sekka ja sealtemma endise perremehhe jure sanud, se jäi teadmata. Kõik järrelpärrimine Türklaase käest, küssimised, kuidas ning kust ta sedda last olli sanud ei saatnud selletust. Ta ütles agga Jusšuvi kassit hinna eest ollema ostmud Mlerania orjakaupmehhe käest, kõik muud otsust jättis ta andmata, ja andis, kui kulis, et poissike ellusse olli sänud, selgeste mõista, et ta tedda jälle kauvala nõuga tahtis tagagäi päärida, mis temma, et ta üllekohtume olli ja suure wöimisega, kül olleks wöinud korda sata.

Sedda kavalat nõu sai Kristow omma nore föbraga enne teada. Nad kunitid et selsamimal ösel üks laev siit Niluse jõgge möda fejkma merre pole piddi ärraminnema; felle peale põggenesid nad omma kauvaldiko ja asjadega. Hea pärri tuul wiis laeva möda jõgge alla kumi Rosette-linna, kus nende önneks jälle üks Brantsuse kauvalae Tuloniist valmis olli, omma male purjetama, ja ka neid kasa wöttis.

Kristowi kojotulsemist Tuloniis pollekõ begi surest immekõs egga tähhele pannud, fest et uljuggusid abja ajajad saggedaast eddasü ja tagagäi reisivad; agga sekord olli linna rahivas kõik likumas, üllemad ja allamad, kaupmehhed, hauswerkid ja mu rahivas: iggaüks tahtis sedda imlike poisskest nähha ja temmaast middagi kuni sada. Alga mis olli siis weikesest Jusšuvist immekõpannemise väärtil nähha ehk kuiulda? Tuli emmeti peaego igga näddalas Tuloni sadamasse laevo, felle peal kül musta, pruni ja kollaka näoga, wannu ning nori innimesi, muist pärriisörjad muist priisks lastud, kes kauvalae wa tenistuses ollid; neid olli igga modirides ulitsate peal likumas, ja ei pandud surest tähhelegi. Jusšuvist polnud mingisugust nähha ehk kuiulda. Ta olli fest ajast, kui ta onima heateggia hole alla sanud, heaoste kodusunud, olli lahke näoga, ja summe ning riete pelest teiste koddaniku poegade sarnane, sedda Tuloniis ja seal ümberkaudo kuiulalt nähha olli. Temmas olli hea pea, nönda et ta pitka merre reissi peal jubba Nikloti ja ühhe nore öppetaja läbbi, kes temmaga paljo könneleid, olli öppinud Brantsuse-keelt räkima, nönda et tedda iggamees kohhe tundis Brantsuse ollewad. Ja küssimiste peale, temma wannemate pääraast,